

СТАЛИНСКИ ПОДЕМ

Орган на политотдела при МТС — Водица, Сталинско

Редактира журналистическа бригада от в. „Сталинско знаме“

БРОЙ 33 — ГОДИНА I — СРАДА 13 АВГУСТ 1952 Г. — ЦЕНА 5 СТОТИНКИ

На борба за укрепване на ТКЗС, за изграждане на новия щастлив живот на село!

Разгаряше непрестанно борбата

За пръв път от няколко години на ам, кооператорите и кооператорките от района, както и частните земеделски стопани прибират в съкратени срокове такава богата реколта. В повечето от стопанствата жътвата привърши за десетина дни, като някой от тях още преди завършването ѝ пристъпиха към подготовка на снопите за вършитбата. Трудово-кооперативните земеделски стопанства от района още в края на юли и началото на август издължиха напълно държавните си зърнодоставки и натуралното си заплащане за извършената им от механизаторите на машино-тракторната станция работа. Следвайки примера на кооператорите и кооператорките и частните земеделски стопани пристъпиха незабавно към изпълнение на своя пръв патриотичен дълг — издължаването на зърнодоставките си. До днешна дата, общо районът е издължил около 80 процента от зърнодоставките си. Организирайки деенощна вършитба по часов график, някой от трудово-кооперативните земеделски стопанства от района, като Л. Каравелово, Водица и Засмяново приключиха вършитбата и пристъпиха към раздаването на авансите, а в други като Изгрев, Ботево, Капитан Радево, вършитбата е на приключване.

Днес, когато в „Сталински подем“ излиза за последен път през тази година, с радост и задоволство може да се отчете, че за постигането на тези големи успехи на трудещите се селяни от района, не малко помогна и той. Чрез поместваните материали, вестникът помагаше за разгаряне на благородното социалистическо съревно-

вание, изнасяше редовно опита на първенците, а чрез критиката бичуваше слабостите и недостатъците и помагаше не само за тяхното отстраняване, но и за по-нататъшното предвиждане напред.

За да изпълни с чест тази своя задача — да помогне за сръчно и без загуби прибиране на реколтата, „Сталински подем“ дължи много го на своите многобройни дописници и дописнички — селкори, които през време на кампанията пишеха направо от кооперативните блокове за завоюваните постижения от техните другари във всенародната битка за прибирането на реколтата и осигуряване хляба на народа.

В процеса на общата работа израстнаха такива дописници, като Илия Георгиев от с. Любен Каравелово, Йорданка Димитрова и Н. Недев от с. Водица, Иван Александров, Йорданка Радева, Цонка Николова от с. Капитан Радево, Кръстю Атанасов, Ив. Кръстева, Ив. Статева от с. Засмяново, В. Памуков и Стойка Стоянова от с. Николаевка, Петко Маринов и Бойчо Станев от с. Зорница и рабкорите Златка Димитрова и Дора Петрова от МТС — Водица, Марчо Николов от с. Левски, В. Желева от с. Ботево и други.

Завършвайки, ние отправяме пожелания към нашите селкори и занаятчии да продължават да пишат със същата смелост и упоритост за постиженията на своите другари и да бичуват допусканияте слабости, като изпращат редовно дописки и кореспонденции до местния и централен печат, с което ще помогнат много за изграждането на новия щастлив живот на село.

Чакаме Ви догодина!

Като секретар на дружеството на ДСНМ при стопанството в с. Веселин, аз редовно четях в „Сталински подем“. Кореспонденцията която водех с другарите от редакцията на вестника, личните ми връзки с тях и материалите, които се поместваха във вестника ми помогнаха много при организирането силите на младежите за по-сърочно прибиране на тазигодишната богата реколта.

Всички членове на нашето дружество редовно четяха в „Сталински подем“ и следяха с радост постиженията на младежите, от района като следвах примера на първенците.

Благодарение на вестника тази година нашето дружество оказа по-добра помощ на партийната организация във всенародната кампания за осигуряването хляба на народа. Затова младежите запозват най-добри спомени за вестника и желаят следващата година отново да четат в „Сталински подем“.

Михал Кирилов
секр. на ДСНМ с. Веселин

—О—

Пишете за нас!

Първият брой на в. „Сталински подем“ очаквах с голям интерес и от тогава и до сега винаги го чета с голям интерес. Още щом пристигнеше на кооперативния блок през обедната почивка ние организирахме колективно четене, а вечер като се завърнех в къщи макар и уморена го прочитам още веднъж. С най-голям интерес, както аз, така и останалите кооператори и кооператорки от звеното следяхме за първенците в жътвата, по чийто пример организирахме съревнование за „най-добър жътвар“ Голяма беше радостта на всички, когато още на другия ден вестникът писа за нашите постижения, а нашият пример бе последван и от останалите звена в стопанството.

Във в. „Сталински подем“ всеки ден ние четяхме дописки за постиженията и слабостите допускани от различните звена и бригади в стопанствата от района и ги обсъждахме за да не ги допускаме и ние.

Димитра Йорданова
звеноводка ТКЗС—Водица

„По нашия път напред има наистина, много трудности. Но не може да има никакви съмнения, че с общи усилия ще се справим с всички тези трудности. Затова е необходимо, преди всичко, никой от нас да не отстъпва пред трудностите“...

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

ЗАВРЪЩАТ СЕ С ПОБЕДА

Жътвата в района завърши напълно. Един след друг се завръщат в станцията комбайнерите и комбайнерките, заедно със своите прекрасни съветски машини. Отзовавайки се на призива на тринадесетте наши знатни комбайнери-орденоносци и разгаряйки помежду си напрегнатото съревнование за високопроизводително използване на машините, комбайнерите и комбайнерките от МТС — Водица преизпълниха плана на станцията с 41-60 на сто.

Сега, най-горди от всички са комбайнерът Димитър Георгиев, помощник-комбайнерът Иван Савов и трактористът Георги Азманов, които на 3 август т. г. преизпълниха поетото пред Партията и другаря Червенков обещание с три на сто, като до края на жътвата, с комбайн С—6, пожънаха вместо 4,000 — 4,916 декара и овършиха 783 тона зърно. Радостки се завръщат от победоносното сражение за осигуряването хляба на народа и комбайнерът Йордан Йорданов и помощник-комбайнерката Недялка Христова, които на 22 юли постигнаха рекордно натоварване на машината, като за един ден с комбайн С—6 пожънаха 340 декара пшеница и овършиха над 45 тона зърно. Най-щастливи се завърнаха, обаче, комбайнерът Златин Симеонов и помощник-комбайнерката Мария Атанасова и ученикът Илия Димов, които за 30 дена с комбайн С—4 пожънаха 3,344 декара с 510 тона зърно, като постигнаха средно дневно натоварване за целия сезон 167,2 дек. с 25,500 кгр. овършано зърно, което се равнява ежедневно на близо три норми.

Вестникът ми помогна!

Един ден, както жънехме по кооперативните блокове в с. Чернево, кооператорите донесоха на блока вестник „Сталински подем“. Още когато бях в станцията, аз чух да се говори, че през време на кампанията ще излиза многотиражка, но какво представлява тя, нито бях чувал, нито бях виждал. Още щом взех в ръката си вестника, аз потърсих дали има писано нещо за комбайнерите. За моя и на помощник-комбайнерката — Н. Христова радост, на втора страница имаше отпечатана таблица за жътва с комбайни. Тогава ние едва що започвахме жътва и между осемте комбайнера на станцията бяхме на едно от последните места. Въпреки това, ние решихме с Недялка да направим всичко възможно, за да ги настигнем и надминем.

Най-голяма радост ние преживяхме, когато на 22 юли за един ден пожънахме 340 дек. и овършихме над 45 тона зърно и на другия ден вестника помести на видно

место нарочно съобщение в което бяхме поздравени за високия успех. Само след ден — два за моя най-голяма изненада при нас, на блоковете, дойде представител на редакцията и ни заразпитва как сме постигнали този висок успех. Въпросите на другаря ме поставяха в неудобно положение, но той беше упорит и аз му разказах всичко. На другия ден моя разказ се появи на страниците на вестника и ме накара да се почувствам неизказано щастлив, че и аз със своя опит мога да бъда полезен на другарите си.

Когато някой ден вестника не дойде при нас, през целия ден ние бяхме неспокойни и постоянно питахме кооператорите кога ще го донесат. Вестник „Сталински подем“ помогна много за разгарянето на съревнованието между комбайнерите, а лично на мен за 22 дни да пожъна 3,740 дек площ с 705 тона овършано зърно.

Й. Йорданов — комбайнер

Любим вестник

Кооператорите и кооператорките от с. Л. Каравелово, са доволни от списването на в. „Сталински подем“. В продължение на 33 дни, вестникът бе очакван и любим от всеки кооператор и кооператорка които го четяха с особено интерес.

Голяма е заслугата му в разгарянето на съревнование, което през време на кампанията придоби небивал размах. Благодарение на поместваните материали ние успяхме предсрочно да пре-

дадем зърнодоставките си и първи в района да приключим вършитбата.

Многотиражката научи нашите кооператори и кооператорки, които преди почти не четяха, сега редовно да се интересуват от вестниците. Например, кооператорката Тана Трайкова, сутрин преди да отиде на чешмата за вода се отбива в канцеларията на стопанството, взема в. „Сталински подем“ и зачита с интерес още по пътя.

Коста Стоев — партсекретар

Добрата партийно-политическа работа подsigури изпълнението на плановете!

Съзнавайки ролята на партийно-политическата работа за изпълнение на производствените задачи, още в началото на м. юни т. г., бюрото на партийната организация при МТС — Водица, подработи подробен план за участието на комунистите в кампанията за прибирането на реколтата. На проведено на 12 юни т. г. общо партийно събрание бе разгледано Постановлението на Министерския съвет и ЦК на Партията за прибирането на реколтата и издължаването на зърнодоставките и бе приет подработеният от бюрото план за участието на организацията и нейните членове в кампанията.

За да се обезпечи ежедневното партийно ръководство на тракторните бригади, в плана се предвиждаха мероприятия за затягане дисциплината в партийните групи по тракторните бригади, като всеки петък отговорниците докладват за състоянието на групите пред партийното бюро, ежеседмично изслушване на доклади от директора и агронома на станцията за изпълнението на плана качеството на извършената работа и др.

Преценявайки, че изпълнението на плана зависи до голяма степен от агитационно-разяснителната работа и приложението на новите съветски почини, взети бяха мерки за ежедневното и навременно снабдяване на трактористите и комбайнерите с вестници.

За активното включване в изпълнението на плана на станцията и безпартийните, в приетия от общо-партийното събрание план, се предвиждаха и ежеседмични съвещания по профилиния с бригадирите и отчетниците на тракторните бригади, техническият ръководител и началника на ремонтната работилница, на които до се отчита цялостно работата на станцията и се дават по-нататъшни указания за работата през седмицата. Предвижда

се и редица мероприятия за разгаряне съревнованията.

През време на кампанията, на едно от заседанията на бюрото на организацията се сигнализира за опасността, комбайнерите: Паню Желязков и Атанас Мирев да не изпълнят плана. Партийното бюро прие решение да се излезе с предложение пред директора на станцията, щото той да нареди веднага да заминат за обектите няколко подготвени другари, които да окажат необходимата помощ на изоставащите комбайнери по места.

Благодарение на добре планираната работа и ежедневния контрол върху изпълнението на задачите, всички комбайнери с изключение на Паню Желязков си изпълниха сезонните планове, а кандидат-партийния член Димитър Георгиев още на 3 август т. г. преизпълни с три на сто поетото пред Партията и другаря Червенков обещание, като вместо 4,000 до края на жътвата пожъна 4,916 дек. и овърша над 783 тона зърно. Благодарение на приложената работа на комбайнерите плана на станцията за жътва с комбайни е изпълнен с 141% до сто.

Много трактористи и цели тракторни бригади изпълниха предсрочно плановете си за лятната дълбока оран, а към 10 август втора тракторна бригада с бригадир Желязко Павлов преизпълни в мека оран, с 8 на сто плана си за лятната кампания.

Не малко постижения бяха завоювани и при вършитбата. Машинистът Александър Кателиев, вършейки по часовия график за едно денонощие овърша 43 тона зърно, Георги Иванов — 41, а Янко Проданов ежедневно достига до 38—40 тона, като на 3 август преизпълни сезонния план на машината, а до сега е овършал над 750 тона зърно.

Банко Атанасов
партиен секретар

НИЕ ПИТАМЕ...

Другаря Велико Иванов от ТКЗС с. Ботево, колко години още ще му са необходими да бъде член на контролния съвет на стопанството за да се научи как се приемат пълните каруци с жито и когато се приемат бележките, човалите в каруцата четат ли се?

Янчо Боев, председател и доставчик на селкоопа в с. Крумово, Сталинско има ли намерение някога да достави в кооперативния магазин домати, за да не ги продават частни лица по 1.50 лв. кг. когато в гр. Сталин са едва по 0.72 лв.

Председателя на ТКЗС с. Левски — Стоян Куцаров до кога ще държи на едно място: пилета, овце, кози, яре-та, магарета и кучета и не мисли ли той, че това може да стане причина за някоя епидемия между тях?

„СТАЛИНСКИ ПОДЕМ“

Орган на политотдела при МТС — Водица, Сталинско, се отпечатваше и разпространяваше ежеседмично в 1500 екземпляра от 7 юли до 13 август т. г. Вестникът се редактираше от редколегия в състав: Илия Панайотов, от редакцията на вестник „Сталинско знаме“ гр. Сталин — отговорник, Кенчо Василев, член на политотдела при станцията — заместник-отговорник и постоянни сътрудници: Марийка Цветкова и Желю Стайков.

Набирането и отпечатването на вестника се извършваше от печатарската бригада от Държавното кн и гонечатно предприятие „Стоян Добрев — Странджата“ гр. Сталин в състав: Стефан Д. Обрешков — метрампаж, от база Сталин, Господин Н. Господинов — словослагател, от база Сталин и Иван Н. Бакърджиев — словослагател, от клон гр. Пропадия.

Съобщение

Днес в „Сталински подем“ излизат за последен път. Редколегията благодари на своите многобройни дописници и дописнички от звената и бригадите за редовното изпращане на дописки, а на читателите за любовта и вниманието с които обкръжиха вестника. Сърдечна благодарност и на куриерите — пионери, които всяка сутрин носяха дописките в редакцията а по обратния път отнасяха вестника на кооператорите по блоковете.

Ние поканваме неотчетелите се още настоятели и абонати да сторят това незабавно на адрес: МТС — Водица, Сталинско.

Дописници и дописнички, селскостопански изпращайте своите дописки и кореспонденции до редакцията на в. „Сталинско знаме“ — град Сталин.

Сведение

за изпълнение плана за лятната кампания до 12. VIII. т. г. от тракторните бригади при МТС — Водица

Тракт. бригада	жътва с комбайни в %	подметн. площ в %	вършитба с вършички в %	лятна дълбока оран в %	общо изп. на пл. в мека оран %
Васил Димов	143.4	149.7	58.8	102.5	88.9
Желязко Павлов	135	55.5	101	146.7	108.4
Радн. Янчев	150.4	77.3	59.7	181.8	86.6
Захари Николов	196.6	83.4	66	101	81.4
Тран. Желязков	124	88.4	49	31	70.1
Ат. Драганов	102.4	54.8	50.4	37.6	50.3
Атанас Янев	167.6	33.8	114.6	58.6	59
Общо за станц.	145.6	77.5	58.75	105	77.9

Сведение

за изпълнение плана за вършитбата подмятането и зърнодоставките в района на МТС — Водица до 12. VIII. 1952 г.

Наименование на селата	Вършитба в тонове		подметн. от отк. площ дек.	зърнодоставки в %
	ТКЗС	частни стопани		
Любен Каравелово	307	185	1100	47
Веселин	165	124	810	93
Зорница	265	117	1860	94
Водица	988	10	4070	97
Крумово	782	82	4822	84.46
Ботево	1189	33	6620	98.76
Капитан Радево	311	26	1747	—
Николаевка	1081	229	4870	65.19
Изгрев	330	156	1450	55.79
Левски	219	244	730	55.14
Оборище	335	171	450	70.66
Засмяново	465	—	1990	—

И ДРУГ ПЪТ С НАС НЕ СЕ ЗАЛАВЯЙТЕ...

(ВМЕСТО ФЕЙЛЕТОН)

— С председателя на стопанството в с. Оборище — Чичо Митю, сме си обявили съревнование за бързото и без загуби привършване на жътвата и битият ще дава по един вол — разправяше на членовете на управителния съвет председателят на ТКЗС с. Ботево — Слави Ямболов.

— Ха, ха, ха — засмяха се с пълно гърло членовете на съвета — ами че те имат два вола и ние като им вземем единия трябва сам Чичо Митю, или някой друг от управителния съвет да се впряга в хумотя?

Наближи края на жътвата, ботевци не отидоха нито веднъж да обиколят блоковете на ТКЗС с. Оборище, за да проверят, как върви жътвата, а все в обора се отбиваха за да видят дали Чичо Митю храни добре воловете.

Един ден, бай Желю Михайлов, или както го наричат в с. Ботево Пушкин, горейки от желание да види

час по скоро, как председателят на ТКЗС с. Оборище — Чичо Митю, ще коленича пред тях и ще моли със сълзи на очи да отсрочат вземането на вола, взе та написа едно секретно предупредително писмо до председателя на Оборищенското стопанство, със следното съдържание:

— Жътвата в ТКЗС с. Ботево привърши. Утре пристига за да си вземем уговорния вол.

— Бре — сепна се Чичо Митю, без дори и да погледне от кого е подписано писмото, и дали има, или не печат. — Ами, че ний бяхме напред, кога ни превариха тия хора!

Чичо Митю, препрочете веднъж — два пъти писмото и се запъти към обора. Когато влезе при воловете, той ги

помилва по главата, потупа ги по гърба и продума на единия:

— Прощавай Сивчо! До сега ти тегли от нас, от сега на тататък ние ще теглим заради тебе — и излезе навън.

— Петре, я запрегни белите коне, та да отида аз да пообиколя из ботевските блокове, да не би да ни лъжат тия хора, нали ги знаеш... те са малко шашмаджии. Един път ме излъгах за комбайна, че сега май вече не им хващам твърде вяр...

Кръстосва Чичо Митю на дълъг и на шир из ботевските блокове, а в акъла му все, воловете се въртят. По едно време нещо му се мярна пред очите.

— Това на „комбайн ми прилича там... — каза на себе си той и се запъти в

галоп към непожънания блок.

И наистина по класовете на пшеницата, като се бяха наперили едни осили, сякаш бяха готови да се забучат в очите на всеки виновник за непожънването им. На средата на блока жънеше комбайн, а около него, ведно с комбайнерите обикаляше и председателят на стопанството и им се молеше.

— Карайте, карайте момчета, че погледайте може да дойде Чичо Митю от Оборище и вместо ние тяхния, те ще вземат нашия вол.

„Помени попа, пригответи сопа“ — казва народната поговорка и ето че Слави не издумал приказката си към комбайнерите и Чичо Митю, ухилен до уши, пристигна на блока и поглеждайки след заминаващия Слави подвижна на кооператорите:

— Видяхте в кървия едно око и него поискахте да извадите. Как не ви досвидя да ми поискате вола и то още повече, когато не сте пожелали. Ако беше някой председател, който не проверява, до сега да сте изляли вола.

Насъбрали се кооператори се поусмихнаха, погледаха се засрамено и нищо не отговориха.

— Ний пък няма да ви вземем вола — продължи Чичо Митю — но едно червено теле ще заколите и с кръвта му ще напишете на стената на новата постройка в стопанския двор: „Тази кръв е от закланото теле по случай загубването на съревнованието с ТКЗС с. Оборище“ и друг път с нас не се залавяйте за съревнование, че краварската ви ферма няма да ви стигне само за нас.

Бодлиакин